ORAK ÇEKİÇ

(Komunist Enternasyonalinin şubesidir) Türkiye Komunist Partisinin Merkez Organı

Türkiyenin bütün inkılâpçı halk kitleleri: Kemâlistlerin Türkiyeyi yabancı faşist emperyalist sermayenin elinde oyuncak ettirmesine yol vermeyecektir. O: harbe, emperyalizme ve irticaa karşı savaştan bir an geri durmayacaktır.

Kahrolsun kemâlistlerin iki yüzlülükleri. Millet meclisinde, hükûmet cihazlarında, orduda emperyalist ecnebi sermayenin ajanlığını yapanları istemiyoruz.

KEMALİSTLERİN İKİ YÜZLÜLÜĞÜ

Kemalist burjuvazi kendisinin iç yüzünü ve sınıfî mahiyetinin bariz yansılarını her gün bir az daha dışarı vurmaktadır.

Türkiye pek çok derebeylik artıklarile geri bir kapitalist ülkedir. Kemâlist burjuvazinin saltanat sürdüğü Türkiyede istihsal kuvvetleri ve vasıtaları geri ve aşağı bir durumdadır. Bol ve kuvvetli sermayenin kıtlığı vardır. Böyle olduğundan ve bilhassa, kapitalist sınıfî mahiyetleri yüzündendir ki: onlar, Türkiye proletaryasını ve emekçi halkını barbarca bir istismare tabi tutuyorlar. Yine böyle olduğundandır ki, kemalistler ecnebi sermayeye avuç açıyorlar. Ziraî inkılâba (demokratik burjuva inkılâbına) karşı koyduklarından; derebeylik artığı istihsal ve istismar usul ve şekillerini kapitalist istismar ve istihsal usul ve şekillerile örmekte olduklarından; bilhassa sınıfî mahiyetleri yüzünden ecnebi sermayeye devamlı bir mukavemet gösteremiyorlar, gösteremezler.

Kemalistlerin doğuş ve gelişleri, arsıulusal muhasebetlerdeki vaziyetleri öyledirki: onlar, hem kapitalist emperyalist dünya ile S.S.C.B. arasındaki ziddiyetlerden, hem de kapitalist ülkeler arasındaki tezatlardan faydalanıyorlar. Bu noktaya eyi dikkat ederek kemâlistlerin kalleşliklerini daha eyi anlarız.

„Kamâlistler kayıtsız ve şartsız emperyalist ecnebi sermayenin önünde diz çöküyorlar„ demek doğru değildir. Fakat aynı zamanda da kemâlistler „ecnebi sermaye ile uzlaşmıyorlar„ demek te hatadır, körlüktür. Kemâlistler ecnebi sermayenin Türkiyedeki iktisadî [illegible] mevkilerine el attılar. [illegible] Anadoludaki şimendöfer hatlarını, İstanbuldaki [illegible] Telefon te'sisatlarını, İzmirde Rıhtım şirketinin imtiyaz ve s. ni satın aldılar. Bu hareket, bir taraftan ecnebi sermayenin Türkiyedeki iktisadî [illegible] mevki [illegible] [illegible] ecnebi sermayenin Türkiyedeki [illegible] Fakat diğer taraftan [illegible] anlaşmaktır. Şöyle ki: [illegible] [illegible] [illegible] Türkiyede: Amele ve Köylü [illegible] kemâlistlerden böyle bir inkılâpçı [illegible] [illegible] [illegible] Ecnebi şirketlere [illegible] [illegible] [illegible] lara hâlâ faiz ödenmesi [illegible] bu tesisatlardan gelecek kârlar ile [illegible] [illegible] ve hayat pahalılığının [illegible] sarfedilmesin! Yine tabiidir ki kemâlistler için bu inkılâpçı tarafına gidemezler.

Hulâsa: kemâlistler ecnebi sermaye ile hem çekişiyorlar, hem uzlaşıyorlar.

Ödeme şekilleri ne olursa olsun, kemalistlerin eski borçların tanıması ve buna da bazı gümrük varidatlarının karşılık gösterilmesi ecnebi sermayenin önünde diz çökmenin katmerlisidir.

Eğer kemâlist burjuvazi ecnebi sermayenin Türkiyedeki faaliyet ve nufuz sahasını bir yandan tahdid ediyorsa, öbür yandan da açık bırakıyor. Köprüler, demir — yolları v. s. inşaatları için ecnebi emperyalist sermayelerle yeni yeni taahhütlere girişiyorlar, siparişler, ortaklıklar yapıyorlar. Bunlarla müvazi olarak kısa — uzun vadeli bir sürü borçlar ortaya çıkıyor. Böylelikle de, kemalist burjuvazinin yabancı emperyalist sermayeye açtığı avuç, emperyalist sermayenin Türkiyeye nufuz edişine bir kanal oluyor. Bu kanal genişledikçe emperyalist sermayenin kemâlistler üzerindeki siyasi nufuzu da artıyor. Bariz bir misal:

Bugün kemalistler, demiryolları v. s. inşaatlarının malzemelerini en çok faşist Almanyadan sipariş ediyorlar. Türkiyede bir çok elektrik v.s. tesisatlarını Alman müteahhitlere kurduruyorlar. Hariçten Türkiyeye yapılan ithalâtın mühim kısmı Almanyadandır. Türkiyenin harice yaptığı ihracatın mühimce bir kısmı Almanyayadır. Buna bir misal koyalım:

Alman faşistleri Rendeki gayri askeri mıntakayı işgal ettikleri zaman başbakan İsmet İnönü, kemalist gazetelere şu direktifi verdi: „ Kat'iyen aleyhte hiç bir şey yazmayacaksınız. Ancak Anadolu ajansının vereceği haberlerle iktifa edeceksiniz. Bugün müttefiklerin en büyük ahiesi Almanyadır... [illegible] Hakikaten de gazeteler öyle hareket ettiler.

Kemâlistler boğazların tahkimi için kullanılacak silâhları Krup firmasına sipariş veriyorlar. Buna karşılık, Almanlar Türkiyeden harp maddeleri (açıkçası harp işine yarıyacak maddeler) alacaklar. Bunlara verince dikkat edilirse, kemalistlerin [illegible] Sovyetlere karşı takındıkları vaziyetin mahiyetini daha eyi anlarız. Alman ticaret mümessilleri [illegible] Türkiyenin köşe bucaklarını dolaşıyorlar. Bunların [illegible] [illegible]

Son zamanlarda faşist matbuatında Türkiye hakkında diller dökülüyor. Faşistler yalnız Türkiyeyi [illegible] tiler. Aynı zamanda kemalist matbuatında [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dere edilmesin. Bu [illegible] [illegible] istihza ve emperyalist [illegible]

[illegible] bu haydutlar, bu demagoğlar, bu harp kundakçıları gâh bir „mesih„ gâh „mügşik„ (?) bir baba gibi ve ekseriya da kuvvetli birer kahraman gibi gösteriliyor. Onların Türkiye gazetelerinde basılan resimleri ve nutukları [illegible] Alman faşist gazetelerde bu kadar çıkmıyor.

Türkiye emekçi halk kitlelerinin faşizme, harbe, emperyalizme karşı savaş birliği yapmalarına kemâlistler mani oluyorlar. Türkiyede yapılan anti faşist ve anti emperyalist neşriyat Alman sefiretinin protestosu üzerine toplattırıldı.

Kemâlistler iktisadî buhranın bütün ağırlığını amele sınıfının ve emekçi köylü kitlelerinin sırtına yüklediler. Buhran devresindeki düşüşü önlemeğe ve hususi depresyon devresinde görülen ilerlemelere büyük yardımı, S. S. C. B. nin Türkiyeye açtığı faizsiz kredilerle, Türkiyeye verdiği ve kurduğu fabrikalar yaptı. Bu samimi ve inkilâpçı yardıma karşılık kemalistlerin gösterdikleri „dostluk„ kendisini boğazlar konferansında açığa — vurdu.

Kemalistler, Türkiyenin amele sınıfına ve emekçi halk kitlelerine karşı şiddetli bir ezgi siyasası güdüyorlar. Fakat diğer yandan, eski muhalefet unsurlarıla anlaşıyorlar, üzlaşıyolar. Kimini meb'us çıkardılar, kimisini affettiler. Bir çoklarına da, ((aylık gayrılık kalmamıştır. Eski [illegible])) gibi mektuplar yazıyorlar. (Mehmet Akif'e, Kara Bekir'e, v.s. yazılan mektuplar gibi)

Bütün bu durum karşısında Türkiye amele sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin önünde şu inkılâpçı vazifeler duruyor:

Harbe karşı durmak ve barışı korumak. Bunun için de, kemalistlerin emperyalist sermaye önünde diz çöküşlerine şiddetle saldırmak. Onların ikiyüzlülüklerini, kalleşliklerini açığa vurmak. Harp kundakçıları emperyalist faşistlerin Türkiyeyi kendilerine bir peyk yapmalarına kuvvetle mani olmak.

Barışın öz müttefiki ve hakiki desteği olan S.S.C.B. ni müdafaa etmek! Sovyetlerle siyasî ve iktisadî her türlü münasebetlerin genişletilmesini istemek. Türkiyenin emekçi halk kitleleri Sovyetler ülkesinin candan dostudur. Sovyetler dünyanın Türkiyenin her suretle istiklâliyetinin [illegible] [illegible]

[illegible]

Götürü olsun, gündelik olsun: ücretlerin tediye müddeti onbeş günü katiyen geçemez! Amele, aç çalıştırılamaz! Peşin emeğe [illegible] ücret! Ücretlerin tam ve zamanında verilmesi uğrundaki müca[illegible] Türkiye [illegible] hiç bir [illegible]nmeyecektir. O, bu tabiî hakkını korumak iç[illegible] geri durmayaçaktir!

Haris ve istismara susamış Türk burjuvazisi, yeni İŞ kanunu ile, Türkiye Amelesini açıktan açığa istediği gibi soyacağını ilân etti. Kemalistlerin çıkardığı bu kanuna „iş kanunu„ denemez. Bu ameleyi dilediklerı gibi soyabilmek için patronlara verilmiş bir „ b e r a t „ - ı r. Bu, ameleye karşı yeni bir ceza kanunudur. Amelelerin kötülüğünde ve patronların e-yiliğine çevirilmiş olan bu kanunda iş ücretlerinin tediye müddeti kat'i olarak tespit edilmedi. Hattâ, bu hususta bile patronlara yaniş bir kapı açık bırakıldi. İşi maskelemek kasdile, güyâ ameleyi koruyormuş gibi, ((iş ücretlerini zaruret olmaksızın ödemeyenlere 25 liradan itibaren para cezası)) vurulacak kaydı kanunun bir satırına sokuldu. Bu ((zaruret olmaksızın)) sözü, patronların istedikleri açık kapudur.

Bütün kanunlar ve bütün mahkemeler patronlardan yana iş gördükten sonra; bütün hâkimler, müddei umumiler, jandarma kumandanları, valiler, kaymakamlar, polis amirleri patronların çıkarını gözettikten sonra — bu „zaruret olmaksızın„ fetvasile patronlar, amele yevmiyelerini istedikleri zaman verirler, istedikleri kadar süründürürler. Hükûmet memurlarını para ile satın alan şirketler ve patronlar bu sahada neler yapmıyorlar. Böyle bir „berat„ ta elegeçirdikten sonra daha neler yapmayacaklar. İşte misâlleri:

FETHİYEDE.

((Fethiyede bir krom madeni vardır. Maden bir Fransız şirketinindir. Şirkette bir iki meb'usun ve Cumhuriyet gazetesi sahibi Yunus Nadinin hisseleri vardır. Bu şirketin başına, Salih Zeki isminde bir de direktör konmuştur. Böyle bir Türk direktörün konulmasından maksat: Türk sermayedarlarının da hissesi bulunan bu ecnebi şirketi ve sermayeyi maskelemek. Böyle bir maske çok işe yarıyor. Çünkü, Amele ve müstahdimin daima bay Salih Zeki ile karşılaşıyor. Amelenin şirkete karşı her hangi bir itirazına Salih Zeki hemen kalkan oliyor.

Yandan takma direktörü Türk ve hissedarları maskelenmiş olan bir ecnebi şirket ameleyi istediği gibi soyıyor. Yevmiyeleri istediği zaman veriyor. Şirket şapkasını yana eğmiş, mebus ortaklarıle saltanat sürüyor.

Şirketin krom madeninde 2000 den fazla işçi çalışıyor. Yevmiyeler 40 — 60 arasındadır. İş günü 12 saattir. Hiç bir sıhhî tesisat yoktur. Bu maden bir mezarlıktır. Her gün bir kaza olur. Ölenler, Müddei umuminin ve belediye doktorunun verdikleri: „amelenin kendi dikkatsızlığı yüzünden„ raporu ile gömülüyor. Bu basma kalıp raporu şirket her zaman alır. Çünkü, müddei umumi, jandarma kumandanı, kaymakam belediye doktoru, polis komiseri şirketten âdeta muntazam aylık alırlar. Yani rüşvetle, şirket bu adamları satın almıştır. Hattâ sabik vali Cevdet şirketten yalnız bir defada 300 lira aldı.

Şirket, iş ücretlerini hiç bir zaman vaktında vermez. Amelenin iki aylık yevmiyesi daima kasada tutulur. Bu iş şöyle yapılır: Şirketin simsarları köylerden amele toplar, getirirler. Yeni gelen amelenin hüviyet cuzdanlarını polis alır; ellerine bir iş vesikası verir. Bu suretle işçiler polis marifetile madene kapatılır. Amele işi terk etmek isterse evvelâ iki aylık yevmiyesi içerdedir. Sonra, hüviyet cuzdanı polistedir. Amelenin hiç bır tarafa kıpırdamasına imkân yoktur. Yevmiyelerini almak için amelenin yaptığı her teşebbüs, hemen polis ve jandarma tarafından eziliyor..

Yevmiyelerin iki ay tutulmasından en çok şirket müdürü Salih Zeki faydalanmaktadır. İ-kibin amelenin iki aylık yevmiyelerini istediği gibi işletiyor, para kırıyor. Ameleye karşı domuzuna muamele yürütiyor.

Türk işçilerini soymak uğrunda, ecnebi sermaye ile Türk burjuvazisi işte böyle anlaşmaktadır...)) ..

AYVALIKTA

((Patronların en edepsiz, en [illegible] Bandırmalı Faik denilen [illegible]. Bu adam, işçilerin yevmiyelerini hiç bir zaman tam ve zamanında vermez. Bu hususta her türlü kepazeliği yapar. Geçen kışın sonlarında 25 [illegible] amele kiraladı. Bu işçiler köylerden gelmişti. Vergi borçlarını ödemek için bir kaç kuruş edinecekl erdi. Amele bu adema üç ay çalıştı. Sonunda hisap şöyle yapıldı: Faik ((ziyanım var yevmiyeler 20 kuruştur)) dedi. Kumanya parası, yatak parası, fotoğraf parası v.s. diye bir sürü şeyler çıkardıktan sonra ameleye üç aylık için ikişer lira verdi. Amele bir [illegible] protesto [illegible] ikişer [illegible] da vermedi ve amelelerı kovdu.

Hakkını almak için mahkemeye müracaat eden amele mahkemeden kovuldu. İşçiler hâlâ aylıklarını alamamışlardır. İşin daha feci tarafı şu: Vergi borçlarını ödeyemeyen bu köylü işçilerin pek çoğu hapistedirler. Faik ise çulsuzlarını yakıp keyfini sürmektedir...))

İSTANBULDA.

((Paşabahçe tuğla fabrikası sahibi işçilerin yevmiyelerini kaç zamadır süründürüyor. İki buçuk ay yevmiye alamayan işçiler yazıhanenin önüne yığıldı. Paralarını istediler. Patron işçileri kovdu ve fabrikayı kapadığını söyledi. Yani, yevmiyelerin üzerine yatmak için, L o k a v t yaptı.

Haklarını isteyen ameleleri polis yazıhanenin kapusundan kovdu. Gelgelelim lokavt yapan ve işçilerin yevmiyelerini vermeyen patrona karşı hiç bir takibat yapılmadı.

İşte Halk fırkası hükûmeti cihazları ve kanunları patronu ve ameleyi böyle koruyor...)).

KÖYLÜ HAREKETLERİ

SAMSUNDA

Samsunda 20 köy halkı kendi [illegible] görüştüler. İsteklerini hükûmete bildirmek için bir heyet seçtiler. Vilâyet merkezine [illegible] dan olan bu köylülerin istekleri şunlardır:

1 — Fakir ve topraksız köylülere bedava toprak dağıtılması. Bu köylüler, kendi köyleri dahilindeki çiftliklerden işlenmiş ve işlemeğe elverişli toprakları istiyorlar.

2 — Çift hayvanı olmayan köylülere çift hayvanı ve çift aletleri verilmesi.

3 — Fakir borçlu köylülerin mallarına haciz konulmaması.

4 — Fakır ve orta halli köylülerin vergi borçlarının ve bankalara olan borçlarının affedilmesi. Ziraat bankasının köylülere faizsiz kredi açması ve kefaleti müteselsile usulünü kaldırması.

5 — İskanta [illegible] ürünlerinin [illegible] köylüden [illegible] alınmaması.

Köylülerin bu 5 talebini seçilen [illegible] heyet vilâyete götürüyor. [illegible] yet konağı [illegible] Mürahhas heyeti [illegible] tehditlerden [illegible] vilâyetin [illegible] Neticede köylülerin taleplerinden yalnız beşincisi kabul ediliyor. Yani [illegible] dan sonra „beşinci„ denilen yapraklar köylüden bedava alınmayacaktır.

Diğer maddelerin reddedilmesi için en çok Halk fırkası uğraşmıştır. Öyleki, murahhas heyet Halk fırkası reisi ile karşı karşıya kalmıştır. Bu suretle de Halk fırkası kendi iç yüzünü ve fakir köylüye karşı olduğunu açıkça açığa vurmuştur. Köylüler şöyle diyorlar:

Halk fırkasının ne mal olduğunu daha eyi anladık. Ne olursa olsun, biz isteklerimiz için olan mücadeleden geri durmayacağız!

İZMİTTE.

İzmitte Kullar köyünde jandarmalarla köylüler çarpıştı. Bir jandarma ve bir kaç köylü yaralandı. 15 köylü tevkif edildi, 30 köylü [illegible] altına alındı. Mesele şu: Kullar köyünden [illegible] geçen suyu Kodaman bir çiftlik sahibi kendi [illegible] tarlasına [illegible] istiyor. Bu suretle 100 hanelik köyün bağını, bahçesini, tarlasını susuz bırakmak istiyor. Çiftlik sahibi [illegible] İzmit [illegible] ve jandarma [illegible] hepsi onun tarafındadır. Çiftlik sahibi mahkemeden karar çıkardı ve aldığı ilamla [illegible] jandarmaya harekete geçirdi.

Fakat, köylüler susuzluktan ölmektense çarpışarak ölmeyi tercih ettiler. Çarpışma bir kaç saat sürdü. Köylüler, [illegible] ve [illegible], taş ve sopalarla kendilerini müdafaa ettiler. Jandarmalar yeniden takviye kıtatı aldılar. Köylüleri dipçikten geçirdiler. Tevkif edilen köylülere dehşetli işkence yaptılar.

Bütün bu terrora rağmen köylüler anadeleden [illegible] ve en mukaddes haklarına yapılan tecavüze karşı koymağa devam etmekten geri durmamışlardır.

İNEBOLDA

İneboluda Bozkurt ve Yılmaz köyleri halkından 26 aileye mensup 122 nufus, İçişler bakanlığına müracaat ettiler. Bu köylüler [illegible] istiyorlar. Eskiden bu köylerin erkekleri İstanbulda [illegible] (yaparlarmış). Tahmil ve tahliye işleri şirkete verilince bu insanlar işsiz kalıyor. Aç kalıyor. Çoluk ve çocuklarıyle beraber sefalete düşüyorlar. İstidalarında şöyle diyorlar: „Dehşetli bir sıkıntı içindeyiz. Geçen seneki kuraklık bizi büsbütün [illegible] sefalete yuvarladı. Açlık ve ölüm tehdidi altındayız. Gerçi, Kızılay [illegible] yardımda bulundu. Fakat, bu geçici yardım bizi sefaletten kurtarmamıştır. Bizi [illegible] yerleştirilmemizi istiyoruz.

Tahmil ve tahliye şirketinin [illegible] attığı bu köylüler, [illegible] bir çarpışıyorlar. İç bakanlık ise bunların taleplerine aldırmıyor.

ATLER ÜRER + SOSYALİZM ÜRÜR.

S. S. C. B. inin yeni temel yasası, Sovyetlerin umumî kongresinde kabul edilip kesbikatiyet etmeden evvel; Sosyalist ülkede her suretle kurtuluşun şahıklarına varan emekçilerin geniş tetkik ve münakaşalarına arzedildi.

Neşredilen temel kanun projesi, Sovyetler ülkesinde Sosyalizmin tarihî zaferinin bir yeknûndur. Bu kanun, Bolşeviklerin sınıflara yok etmek, insanın insanı istismar etmesini da kökünden kazımak uğrunda yürüttükleri çetin savaşın muzaffer abidesidir.

Naredilen temel yasa, arsıulusal proletaryanın kurtuluş savaşlarına canlı ümitler verdi. Ayni — zamanda, Sovyetler aleyhinde yapılan saçma — sapan, duşmanca ve çirkin propagandalara da ağır bir darbe oldu. Bu temel yasa projasini Türkiye gazeteleri de yarımyamlak ve pek çok tahriflerle neşrettiler. Soysuz, kaileş Peyami Safa ve provokatör Valâ Nüreddin gibi iftiracılar, bu münasebetle, emekçi kitlelerin sınıf şuurlarını bulandırmak gayretile ağızlarına gelen hezeyanı savurdular. Onlar havlıyadursunlar. Biz, Türkiye emekçilerini doğru dürüst tenvir etmek maksadile bu kanunun bir kaç maddesini aynen ve bazı kısımlarını da hülâsaten aşağıya koyıyoruz.

M. 1 : „ Sosyalist Sovyet Cumhuriyetleri Birliği amele ve köylünün Sosyalist devletidir „ .

M. 2 : „ S. S. C. B. nin siyasi temelini : kapitalistlerin, pomeçiklerin (kapitalist çiflik sahipleri toprak beylerinin) hâkimiyetlerini devirmek, proletarya diktatorasını ele etmek neticesinde büyümüş, yükselmiş ve sağlamlaşmış olan, emekçi vekillerinin [murahhaslarının] Sovyetleri teşkil eder „ .

M. 3 : „ S. S. C. B. nde bütün hâkimiyet : emekçi vekillerinin [murahhaslarının] şahsında, şehir ve köy emekçilerindir „ .

M. 4 : „ S. S. C. B. nin ekonomik temelini Sosyalist iktişadiyat ve kapitalist iktisadiyatını çöküp süpürmek, istihsal aletleri ve istihsal vasıtaları üzerinden şahsî mülkiyeti kaldırmak, insanın insanı istismar etmesini yok etmek neticesinde istihsal aletleri ve vasıtaları üzerinde perçinlenen Sosyalist mülkiyeti teşkil eder „ .

S. S. C. B. nde Sosyalist mülkiyeti iki şekildedir : Biri, umum halkın malı olan Devlet mülkiyeti. Öteki : Ayrı ayrı kollektif çiftliklerin, kooperatif birliklerin malı olan Kooperatif — Kolhoz mülkiyetidir „ Toprak, onun cevherleri, sular, ormanlar, büyük endüstürî işletmeler, fabrikalar, kömür kuyuları, madenler, demir yolları, hava ve deniz nakliyatı, bağ vasıtaları, (posta, telefon, telgraf...), devlet tarafından kurulmuş büyük ziraat müessiseleri (Sovet çiftlikleri, makine — traktör stasyonları v.s.), varımsamada ve şehirlerde ve sanayi merkezlerindeki başlıca esas binalar devlet mülkidir, yani bütün halkın malıdır. „ Kolhozlerin üzerinde yerleştikleri topraklar, hülâmüddet, yani ebediyen işlemek üzre Kolhozlara bağlanmıştır. Münferit köylilerin ve küçük ölçüde zanaatkârların, başkasını istismar etmeden şahsî mülkiyetlerine dayanan — küçük ferdî ekonomilere de kanunen müsaade ediliyor. Bundan başka, vatandaşların kendi öz emek gelirleri, emek gelirlerinden yaptıkları tasarruflar oturdukları ev, ev eşyaları, v.b. üzerindeki şahsî tasarruf hakları mahfuzdur.

— Kanunun 11 ci maddesi söyledir : „ Sosyal — umumî zenginliği çoğaltmak, emekçilerin maddî ve kültürel seviyelerini durmadan yükseltmek, S. S. C. B. nin istikâliyetini sağlamlaştırmak ve onun müdafaa kabiliyetini kuvvetlendirmek için, S. S. C. B. nin ekonomik hayatı devlet iktisadiyatı plânına göre tanzim ve idare edilir „ 12 ci maddesi ise şöyledir : „ S. S. C. B. nde iş — emek — „ çalışmayan yemez „ prensibine göre çalışmaça kabiliyetli her vatandaş için mecburidir. S. S. C. B. nde Sosyalizmin : „ herkesin kabiliyetine ve herkesin emeğine göre, prensibi hayata geçirilir „ . S. S. C. B. nde vatandaşlar işlemek hakkına maliktirler. Onların gerek iş hakları ve gerekse emeğin miktarına ve keyfiyetine göre karşılığını tam almak hakları garanti edilmiştir. Emek ve çalışmak hakkı : halk iktisadiyatını sosyalistçe tanzim ve organize etmek, Sovyetler cemiyetinin istihsal kuvvetlerini durmadan artırmak, iktisadî buhranı ve işsizliği yok etmek şaretile garanti edilmiştir. Her vatandaşın istirahat hakkı vardır : İstirahat hakkı ise : işgününün kısaltmak — 6 — 7 saata indirmek —, sanatoryom, istirahat evleri ağlarını genişlendirmek suretile teminat altına alınmıştır. Sovyet vatandaşları ihtiyarlık arında, hastalıklarında, çalışmak kabiliyetlerini kaip — ettiklerinde maddeten yardımak hakkına maliktirler. Bu da : İctimaî sigortanın, devlet hisabına genişlendirilmesile temin ediliyor.

Her vatandaş için, ilk tahsilden en yükseğine kadar bütün tahsil bedavadır. Kadın : sosyal, ekonomik, siyasal, kültürel ve devlet hayatında erkekle tam hakka maliktir. Milliyet ve ırk nazarı itibara alınmaksızın vatandaşlar her sahada müsavi hakka maliktirler. Vicdan hürriyeti serbesttir. Din, devletten — ve mekteplerden temamile ayrılmıştır. Devlet, din işlerine ne maddî ve ne de manevi hiçbir yardım yapmaz. Dine inanmak serbest olduğu gibi onu tenkit etmek ve aleyhinde bulunmak ta öylece serbesttir.

Emekçilerin menfaatlarına uygun olarak ve Sosyalist kuruluşunu muhkemleştirmek gayesile vatandaşlara : söz, neşriyat, toplantı, miting, sokaklarda nümayiş ve yürüyüş hakları verilmiştir. Vatandaşların bu hakların tahakkuku için de : matbaalar, kâat stokları, radyolar, sinemalar, sokaklar, meydanlar, toplantı binaları v. s. emekçilerin ve onların teşkilâtlarının emrine verilmiştir. Sovyet vatandaşları : siyasi aktivitelerini ve teşkilât, topluluklarını inkişaf ettirmek için, emekçilerin menfaatlarına uygun olarak, meslek birlikleri, gençler birlikleri, kooperatif, spor, ilim v. s. birlikleri kurmak hakkına maliktirler. Yine bu hakka binaen, Sosyalist kuruluşunu yükseltmek ve inkişaf ettirmek savaşında emekçilerin yüksek siyasal organı, Komunist Partisini kurarlar.

Sovyet temel yasasında, hâkimler ve mahkemeler heyetleri seçilir. Halk mahkemeleri, doğrudan doğruya, umumî, müsavi, gizli rey usulile üç yıl müddetle halk tarafından intihap edilir. S. S. C. B. nde emekçi vekillerinin [murahhaslarının] Sovyetlere intihabı : doğrudan doğruya, umumî, müsavi ve gizli rey vermek usulile yapılır. 18 yaşına basan kadın erkek her vatandaş seçmek ve seçilmek hakkına maliktir. Yalnız, deliler ve mahkeme kararile seçmek hakkından mahrum edilenler müstesnadır. Kızıl Ordude bulunan, her vatandaş (asker, zabit) diğer vatandaşlarla müsavi olarak seçmek ve seçilmek hakkına maliktir.

„ S. S. C. B. — müsavi hakka malik Sovyet Cumhuriyetlerinin gönüllü ittihadları esası üzerine kurulmuş muttehit bir devlettir „ . Millî meselesi en doğru ve inkilâpçı bir surette ancak Sovyetler ülkesinde halledilmiştir. Orada emekçi milletlerin kardaşlığı vardır.

Bu münasebetle Türkiye emekçilerinin zihinlerini kurcalayan bir noktayı izah etmeden geçmeyelim. Lenin derki :

„ Sınıfları tamamen yok etmek için, yalnız istismarcıları, pomeçikleri, kapitalistleri ve onların mülkiyetlerini yok etmek değil, bundan başka istihsal vasıtaları üzerindeki her türlü mülkiyati de yok etmek, şehirle köy arasındaki farkı silmek, ayni zamanda da fizik emek sahibi kimselerle akli emek sahibi kimseler arasındaki ayrılığı [kol sayı ile kafa sayı arasındaki farkı] yok etmek lâzımdır „ (Lenin : T. XXIV s. 337).

S. S. C. B. nde Leninin tarif ettiği şekilde sınıflar tamamile kalkmamıştır. Böyle olmakla — beraber, sınıflar arasındaki hudutlar gitgide siliniyor. Bu da, sınıf savaşını alabildiğine keskinleştimekle, geniş emekçi halkın demokrasisi olan proletarya diktatorasını kuvvetlendirmekle yapılıyor. Sınıfların ve sınıf farklarının temamile yok edilmesi için, Stahanov hareketi alabildiğine inkişaf ettiriliyor. Emeğin verimliliği dağlar gibi yükseltiliyor. Emekçilerin şuur ve kültür seviyeleri inkişaf ettiriliyor. Köyler elektrikleştiriliyor, ziraat makineleştiriliyor. Ve ila.....

S. S. C. B. nde temel yasa halkın geniş münakaşa ve tetkiklerine arz edilmeden bir az evvel de, çocuk düşürmeği yasak eden, aile münasebetlerini tanzim ve nufus artımını temin eden kanun projesini Sovyetler hükûmeti emekçilerin tetkikine arz etmişti. Çıkacak mühim kanunların ve hattâ temel yasanın halkın geniş münakaşalarına arzedilmesi Sovyet demokrasisinin alabildiğine genişlediğini gösterir Geniş emekçi halk halk kitlelerine hakiki demokrasiyi ancak proletarya diktatorası temin eder. Ancak bu suretledir ki : Sovyetler hükûmeti çıkaracağı kanunları geniş emekçi halkın münakaşa ve tetkiklerine arz edebiliyor.

Kapitalist ülkelerde burjuvazinin diktatorasını maskeleyen sahte burjuva demokrasisinden böyle bir şey umulmaz. Değil böyle bir şey yapmak, burjuvazi elinden geldiği kadar proletarya — yı ve emekçi halk kitlelerini en iptidai demokratik haklardan bile mahrum etmek için uğraşıyor. Hele faşist diktatorasının ateş ve kılıçla saltanat sürdüğü Alman, İtalya ve saire gibi yerlerde emekçilere demokrasi çıktanağa yasak edilmiştir.

Kemalist burjuvazinin menfaatlarını koruyana halk fırkası; hükûmeti ve Büyük millet meclisi; hiç bir zaman hiç bir kanunu böyle emekçi halkın tetkikine arz etmezler, edemezler Değil böyle birşey yapmak, amele sınıfına hiç bir hak tanımamak, onu alabildiğine ezgi ve istismar altında tutmak için : „ Türkiyede amele sınıfı yoktur „ teranesini çağırıyorlar. Türkiye amele sınıfının hayatile alâkadar olan iş kanunu çıkarılırken yalnız tüccarların, patronların ve tiaret odalarının rayleri nlında fikirleri sorulduı ! Yalnız bakadarı gösteriyor ki, Halk fırkası, hükûmeti ve Büyük millet meclisi

[DEVAMI 4 CÜ S. DE]

S.S.C.B. inde

İTLER ÜRÜR — SOSYALİZM YÜRÜR.

zenginlerin, varlıklı sınıfların menfaatlarını koruyor. Türkiyede demokrasi yalnız zenginler içindir. Ve, kemalist burjuvazinin diktatorasıdır

En iptidaî demokratik haklardan bile mahrum edilen Türkiye proletaryası kemâlîs diktatorası altında ezilirken; açlık, sefalet, işsizlik, hayat pahalılığı, haksızlık emekçi halkı kasıp kavururken; fakir ve emekçi köylüler evlerinden, topraklarından olurlerken; emekçi köylüler, derebeylik artığı istismar şekilleri ile sarmaşdolaş edilen kapitalist istismarile zengin ağalar, çiftlik sahipleri ve toprak beyleri tarafından insafsızca emilirken; emekçi halk ağır vergiler altında ezilirkan; orospular sokakları doldururken edepsiz Peyami ve provokatör Valâ gibi dalkavuk burjuva yazıcıları Türkiyeyi güllük gülüstanlık göstermeğe uğraşıyorlar. Üstelikte, Türkiye emekçilerinin şuurlarını çelmek arzusu ile akılmadan Sovyetlere, Sovyet kadınlarına ve Sovyet ailesine dil uzatıyorlar.

Evet, Sovyet ailesi sağlamlaştırılıyor. Yani: kadına, çocuğa, nikâha karşı burjuva münasebetlerile öldüreşiye mücadele ediliyor. ((Serbest aşk)) , başıboş cinsi münasebetler burjuvazinindir. Şahsî mülkiyete dayanan aile münasebetleri sosyalist prensiplerine düpedüz aykırıdır. Oktobir inkılâbile ve proletarya diktatorazile Sovyetlerde kadın, tarihte ilk defa olarak, esaretten hakiki surette kurtuldu. O, Sosyalist kuruluşun yükselişi ile yükseliyor. Sovyetlerde kadın, Sosyalist devletin aktif âzasıdır. O, Sosyalist istihsalâtında ve ülkenin müdafaasında yüksek bir mevki tutiyor. O, Sosyalist ailenin tam hakka sahip âzasıdır. O, mel'ut neslin anasıdır. Kapitalist ülkelerde amele kadınlar tezgâhlar arasında doğurürken; onlar, barbaran istismar edilirken; amele aileleri aç ve çıplak sürünürken burjuva dalkavuklarının hâlâ daha „mukaddes aile„ den ve „namus„ tan dem vurmaları şarlatanlıktan, riyadan başka nedir ! Sovyetlerde ana, eziyetsiz neş'e gazile çocuğunu doğuriyor. Kapitalist ülkelerde, hakların isteyen amele kadınlarını gözlerine ağlatıcı, ağzlarına da boğucu gazlar sıkılıyor.

Sovyetlerde babalık iftihar duyulan birşeydir. Artık orada baba, eski manada ve kapitalist ülkelerde olduğu gibi evin efendisi değildir. O, yeni hayatı kuran, yeni nesli yetiştiren ve terbiye eden bir Sovyet vatandaşıdır. Sovyetlerde aile ve aile terbiyesi sosyalist kuruluşuna ve mekanizmasına aykırı konmamıştır. Sovyetlerde nikâh, cinsi zevkleri tatmin etmek için basit kanunî bir şekilde değildir. Derin bir aşk, analık ve babalık saadeti olmadan ne cemiyet ve ne de fert için saadet tam değildir. Böyle bir mükemmeliyetse ancak sosyalizmle mümkündür. İnsanî meyillerin en eyi tarafları ancak bu suretle inkişaf edebilir.

Kapitalizm halkın büyük bir ekseriyetini mülkiyetten mahrum ediyor, onları sermayenin ücretli esirleri haline sokuyor, bu suretle halkın büyük ekseriyetini analık ve babalık şerefkatından ve vazifelerinden mahrum ediyor. İşsiz bir babanın babalığından daha fecî ne olabilir. Çocuklarını doyurmayan, onlara iptidaî bir tahsil bile veremeyen bir babanın saadeti (!) acı bir ıztıraptan başka nedir. Her gün boşu boşuna iş arayıpta karnı aç evine dönen, aç çocuklarının kaçusuna eli boş çıkan bir ana

— 3 üncü sahifenin devamı —

ve babanın durumlarından daha dehşetli ne olabilir. Kapitalist ülkelerde, bugün bu durumda olan milyonlarla ana ve baba vardır. S. S. C. B. inde böyle bir manzara var mıdır !

İftiracı Peyami Safa diyorki : „Marksist aile hukuku, nufus davasında da meşum neticeler verdi...„ Evvelâ : Peşinen söyleyelim ki, S. S. C. B. inde nufus arttımı her yıl 3 milyondur. Yani bütün bir Finlandiya nufusu kadardır, Halbuki, kapitalist ülkelerde iktisadî buhranların keskinleşmesi, açlığın ve sefaletin hüküm sürmesi, amele sınıfının fakirleşmesi, şehir ve köy küçük burjuvaz sinin daşılması, yarına itimadın azalması bu ülkelerde çocuk doğumunu azaltıyor. Meselâ Almanyada : 934 yılında bir milyon ikiyüzbin çocuk olacak diye hesap etmişlerdi, halbuki, bu rakkam 960 bin çıktı, Faşistler (iftiracı Peyami gibi) neticenin böyle olmasından „Marksistler kabahatlıdır„ dediler.

Tarihi komunizme götürmek için, sosyalist devletine adam, adam, pek çok adam lâzımdır. 920 yılında Sovyetler hükümeti kadına çocuk düşürmek izini verdi. Fakat bu muvakkat bir tedbir olarak kabul edilmişti. O zamanki kararnamede şöyle deniyordu : „Mazinin ahlak artıkları, bugünün ağır iktisadî şerait ve durumu bir kısım kadınları bu ameliyatı yaptırmağa icbar ediyor„. Şimdi bu vaziyet varmıdır ! Çocuk doğumunu sunî surette azaltmak vazini veren yeni „Maltüşçular„a karşı savaş yürüten Lenin, „Amele sınıfı ve yeni Maltüşçuluk„ makalesinde şöyle der.

„küçük burjuvazi mahv olduğunu, hayatın kendisine daha güçleştiğini, yaşamak için mücadeenin daha merhametsizleştiğini, kendisinin ve ailesinin durumu daha ziyade içinden çıkılmaz bir hale geldiğini görüyor ve hissediyor. Bu, münakşa götürmez bir vakıa. Küçük burjuvazi bunu protesto ediyor. Fakat nasıl ? Ümitsiz ümitsiz mahve doğru giden, istikbâlden ümidini kesmiş olan, ezilmiş ve korkak bir sınıfın mümessili olarak proteito ediyor„. Hiç olmazsa bizim çekmekte olduğumuz sefaletten eziyet görecek çocuklar az olsun diyor. „İşte küçük burjuvazinin haykırış.. „Amele sınıfı mahv olmıyor. Tam tersine, o, mücadelede büyüyor, erkekleşiyor, selâbet kesbediyor (pişiyor) , tenevvür ediyor, ve toplulaşıyor...„ „Biz artık yeni bir dünyanın temellerini kuruyoruz. Çocuklarımız da onu tamamlayacaklar„. Lenin bunları 1913 te söylediğ. Bugün Sovyetler dünyası nerelere vardı ! Sovyetler ülkesinde, emekçilerin kavuştukları bolluk ve refah baş döndürücü hal aldı..

Kapitalist ülkelerde çocuk düşürmek yasak edilir. Fakat, orularda açlık ve sefalet emekçi halkı kırıp döküyor. Emekçi kadın iki katlı esaret altında tutuluyor. Böyle bir durumda, çocuk düşürmenin yasak edilmesi kadına işkence ve hakaretten başka nedir !

Sovyetlerde çocuk düşürmek artık yasak edilebilir. Bu mümkündür. Analığı korumak için bir sürü tedbirler alınmıştır. Sovyetlerde çocuk; istikbâldir, hazineydir. Sovyetlerde gebe amele ve müstahdimin kadın, aylığı veya gündeliği kesilmeden 8 doğurmadan evvel 56 ve doğurduktan sonra da yine 56 gün izin ve istirahat alır. Aylığı veya gündeliği aynı kalmak şartile gebe kadın, gebelik zamanında, kendisine daha hafif bir iş isteyebilir ve bu verilir.

Çocuk doğumunu, nufus arttımını yükseltmek için sosyalist devlet muazzam masraflar yapıyor. Bu söylediklerimizin doğruluğunu ispat için, bir kaç rakam gösterelim.

Çocuk bahçeleri : Şehirlerde ve sanayi merkezlerinde (amele teşkilâtlarının hisabına bakılan ve kurulanlardan gayri) yalnız devlet hisabına olan çocuk bahçeleri 700000 çocuk içine alıyor. Şimdi bu yekûn 2,100,000 ne çıkarılıyor. Köylerde ise, çocuk bahçeleri 300,000 çocuğu içine alıyor. Bundan başka, yine devlet hisabına, köylerde 700 000 çocuğa bakan „ çocuk bahçeleri istasyonları „ kuruluyor. 936 bütçesinde, çocuk bahçelerinde çalışacak mürebbiyelerin yetiştirilmesi için, devlet 35 milyon tahsisat ayırmıştır. Bu yıl çıkacak mürebbiyelerin zayısı 50 000 dir. Çocuk doktorları ve ebeler yetiştirmek için de yüzlerce milyon tahsisat ayrılmıştır.

Doğum evleri ağlarının genişlendirilmesi : Şehirlerde ve sanayi merkezlerindeki doğum evlerine, şimdi mevcut olanlara ilâveten, 939 yılına kadar. 11,000 yatak daha konacak. Bu müddet zarfında köylerdeki doğum evlerine ise 32,000 yatak daha ilâve edilecek. Köylerdeki — kolhozlerdeki — doğum evlerine ilâveten 14,000 ebe — doğum noktaları tesis edilecek.

Çocuk kreşleri ağlarının genişlendirilmesi : Mevcut kreşlere 800,000 yatak daha ilâve edilecek. Köylerde ise, „daimi„ kreşlere 500,000 ve muvakkat „mevsim„ kreşlerine ise 4 000 000 yatak ilâve edilecek.

Üç yaşına kadar olan çocuklara temiz süt veren Süt butbaklarına 800 yeni butbak daha ilâve edilecek. Yalnız bu butbaklar 1,500,000 çocuğa bakacak.

Yukarda sayılan işlerin yerine getirilmesi için, yalnız 936 yılında devlet bütçesinden 1,481,300,000 ruble tahsisat ayrılmıştır.

Çok çocuklu ailelere yardım : 7 çocuğu olanlara, yedinciden sonra doğacak her çocuğa, beş yaşına basıncaya kadar, yılda 2000 ruble veriliyor. Çocuk sayısı onbiri geçti mi, her çocuğa birinci yıl için 5000 ruble ve ondan sonraki dört yıl içinde üçerbin ruble veriliyor. Daha sayalım mı !

İTLER ÜRÜSÜN — SOSYALİZİM YÜRİYOR!

Orak Çekice ihanet inkılâba amele sınıfına ihanettir.

Yoldaş ! Orak Çekiç hakkındaki düşünce ve isteklerini bildir.

Komunist Partisi amele sınıfının partisidir. Amele yoldaş onu gir !

Emekçi halka siyasal serbestlik !

Türkiyede de serbes Komunist Partisi !